

nieuwsblad van oud-leerlingenvereniging

'MYRAKEL'

1 juli

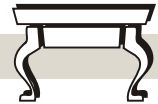
2
1996

Dit kwartaal ..

Van de redactietafel
Personalia
Dankwoord Pater Lauwers
TV-uitzending met Jeroen Karremans
Sint Nicolaashoeve
Myrakelleden in het buitenland
Introductie bestuursleden Myrakel
Oplossing prijsvraag
Inn de Postbus

1
2
2
3
4
6
6
7
8

Van de redactietafel

Kippenvel

Kippenvel. Dat krijg ik soms als ik sommige verhalen in de Snel Binder lees. Berichten van veel te vroeg overledenen of persoonlijke tragiek van Nicolasianen. Het verhaal van Jeroen Karremans ken ik wat van dichterbij. Jeroen is lid van onze vereniging en was ook aanwezig op onze ledenvergadering in januari. Stom van ons dat we die vergadering daar hielden waar jeroen met zijn rolstoel niet kon komen. Geduldig wachtte hij in de soos tot we klaar waren. Ik kon me wel voor m'n kop slaan. Later die avond heb ik hem wat beter leren kennen. Ik heb enorm veel bewondering voor Jeroen. Zijn levenslust en realiteitszin is enorm. Lees zijn verhaal en neem er iets van mee. Als één van de laatste lees

ik de copy, die Koos van Langen mij vlak voor het ter perse gaan, doorfaxt. En iedere keer weer laat ik mij verrassen door het gevarieerde aanbod dat onze redacteur Cees Smit ons voorschotelt. Een voordeel van een laat voorwoordje is ook dat je de allerlaatste actualiteit

kan meepikken. Zo wist de NOS-verslaggever, die het duel Nederland - Engeland versloeg zelfs te melden dat Dennis Bergkamp vroeger bij Wilskracht-SNL gespeeld had. Ik dank je de koekoek! Dennis had weinig keus. Pater Lauwers was niet voor niets

moderator bij de sportverenigingen van het SNL. Er was dus geen ontkomen aan. Voetballen OK, maar dan wel bij Wilskracht. Prima gedaan pater, bedankt.

Gerdwin Lammers
Voorzitter Myrakel

Waar is dit pad? Waar voert het heen? Zie in dit nummer!

Personalialia

Op 19 januari 1996 is één van onze Myrakel-leden, **Cor van Oostrom** (Gymnasium B, 1961) op 52-jarige leeftijd overleden.

Op dezelfde dag is **Peter de Zwart** (Havo, 1975) als Martinair-instructeur door een noodlottig ongeval omgekomen. Peter is 38 jaar ge-worden.

Op Witte Donderdag, 4 april 1996, heeft **Leo Smit** (Atheneum, 1980) in het gemeentehuis van Diemen het ja-woord gegeven aan Agata Bienia.

Het SNL is met minimaal twee oud-leerlingen vertegenwoordigd op dé twee Sportevenementen van deze zomer. **Dennis Bergkamp** in oranje-tenuue op het EK Voetbal, **Cintha Boersma** in Atlanta in het hoog-gewaardeerde volley-ballteam.

Vooruit, een berichtje van een leerlinge van nu (**Frouke Schrijver**, 16 jaar). Zij haalde de kolommen van het NRC Handelsblad van 11 mei met haar Dagboek van een bezoek aan St. Petersburg. Op 1 mei (!) blijkt het enige teken van leven van de Communisten een...rodeballon.

In Megen bij Oss is **Loek Bosch** (HBS A, 1962) door het afleggen van de eeuwige geloften voor-goed verbonden aan de orde van de minderbroeders. Zijn Plechtige

Professie vond plaats op zondag 19 mei.

Ons welbekende Myrakel-lid **Jos van Kernenade** is zijn pakket nevenfuncties aan het uitbreiden. Niet alleen is hij voorzitter geworden van de Stichting Max Haveelaar, ook bekleedt hij dezelfde functie in de jury van de Libris Prijs (winnaar Alfred Kossmann). Literair jurylid (AKO, Libris) begint zo langzamerhand een vaste halte te worden voor oud-Nicolasianen!

Dankwoord Pater Lauwers

Hartelijk bedankt

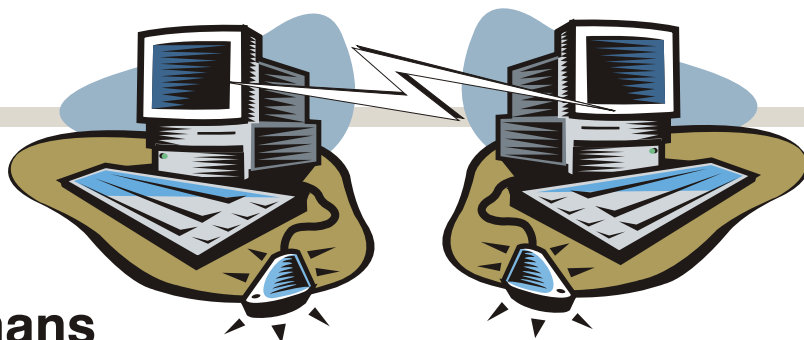
Het is mij niet mogelijk om iedereen persoonlijk te benaderen. Daarom wil ik graag van deze gelegenheid gebruik maken om jullie heel hartelijk te bedanken. Dit geldt voor iedereen, die schriftelijk of op de receptie en/of in de H. Mis in de Obrechtkerk mij hebben gefeliciteerd b.g.v. mijn gouden priester-jubileum. De warme belangstelling, de sympathie en de fijne attenties hebben mij diep getroffen.

De aanwezigheid van zoveel mensen leek wel een echte reünie! Het was een ontmoeting en weerzien van heel veel oude bekenden. Ook het presentje van de "Myrakels", nl. een boekje over het 650-jarig bestaan van het Mirakel van Amsterdam heb ik zeer op prijs gesteld!

Dit alles heeft mij echt goed gedaan en mijn jubileum tot een waar feest gemaakt.

Daarom: NOGMAALS BEDANKT!

TV-uitzending met Jeroen Karremans

Jeroen Karreman (Atheneum, 1975) is vorig jaar lid geworden, nadat iemand in zijn kennissen-kring Jeroen atendeerde op een berichtje in onze rubriek *Personalia*. Er was toen een interview met hem gehouden voor het blad "De Ingenieur", hetgeen door onze redactie was gesignaleerd.

Op 16 maart van dit jaar is Jeroen op de beeldbuis te zien geweest in het programma met de titel "Eén seconde en alles is anders". Helaas moet deze zinsnede in ongunstige zin worden opgevat. Jeroen's leven is in één klap ingestort op het moment in 1985 dat hij een tinteling in de knieën waarnam bij een bezoek aan een whirlpoolzwembad van Center Parcs. Het was het alarmsignaal van zijn lichaam, waarin zich MS had ontwikkeld. Zijn vrouw Carla, zelf vertrouwd met de gezondheidszorg, wist toen direct hoe ernstig hun situatie plotsklaps was geworden. Na het besef wat hem was overkomen en na een periode van zware fysieke ongemakken, maakte Jeroen, intussen in een rolstoel, een ongebruikelijke keus. Hij besloot door te gaan met werken, gedreven door het motto "liever een salaris dan een uitkering". Als organisatie-adviseur is hij nu veelzijdig aan de slag:

onderneming-splanning, multi-media toepassingen en vooral Telewerken.

Zijn Telewerk-activiteiten omvatten velerlei bezigheden. De illustratie van zijn Telewerkklust enerzijds, en van zijn vertrouwde wereld met de computerwereld anderzijds, is de nieuwsbrief "Flexware". Deze heeft hij de redactie weliswaar toegefaxt (071-5413648), maar net zo gemakkelijk had hij het per E-mail gekund (J.S.Karreman@technet.iaf.nl). We citeren het vierde artikel uit Flexware, omdat dit model staat voor zijn missie.

DEN HAAG - In de afgelopen periode hebben de landelijke politiek, de vakbonden en werkgeversorganisaties regelmatig aandacht besteed aan de problematiek rond de Wet arbeidsongeschiktheid (WAO). Enkele resultaten laten zich als volgt schetsen: verschillende WAO-protestdemonstraties, een identiteitscrisis binnen de PVDA en een kabinet dat de instroom van het aantal WAO'ers wilde terugdringen. De regeling hield in dat werkgevers een bonus zouden krijgen, indien zij mensen met een gedeeltelijke WAO-uitkering in dienst zouden houden of aannemen. Een

malus (boete) werd in het vooruitzicht gesteld, als zij niet hieraan zouden voldoen. Dit beleid zou ertoe moeten leiden, dat deze groep weer deel zou uitmaken van het arbeidsproces en ten tweede werden de financiële risico's voor de sociale zekerheid voor de toekomst drastisch beperkt. Daarmee zou het probleem opgelost zijn. Dat wil zeggen voor de korte termijn en dan nog waarschijnlijk voor een gedeelte.

In de hele discussie rondom de WAO is het mij opgevallen dat de politiek de WAO problematiek ziet als een maatschappelijk probleem: "Het is maatschappelijk onaanvaardbaar; dat zoveel mensen, die beschikken over arbeidspotentieel, en ook willen werken, buiten het arbeidsproces blijven staan". Dat is onder meer te wijten aan de vangnet systematiek, dat in het sociale zekerheidsstelsel is opgenomen. Eenmaal arbeidsongeschikt betekent vaak blijvend arbeidsongeschikt. De veranderingen hebben zich voornamelijk gericht op het veranderen van deze vangnet constructie in een reïntegratie-constructie.

Als dan gekeken wordt

naar de eindresultaten, zoals deze door de Eerste Kamer in december 1995 zijn aanvaard, dan blijken er voor de financiële problemen oplossingen bedacht te zijn. Kortom, een maatschappelijk probleem is financieel opgelost. Dat betekent dat het maatschappelijk probleem nog steeds bestaat, namelijk het reïntegreren in het arbeidsproces van WAO en AAW.

*De vraag is dan natuurlijk, of er alternatieven zijn die wel invulling geven aan deze complexe problematiek. Een antwoord hierop luidt: **telewerken en teleleren voor gehandicapten**. Telewerk blijkt een uitstekend hulpmiddel te zijn dat verregaande mogelijkheden reeds bestaande WAO'ers en AAW'ers deel te laten nemen aan het arbeidsproces.*

Gehandicapten kunnen via telewerken betaald werk voor een bedrijf verrichten of via teleleren een opleiding gaan volgen. Het zal niet voor de gehele groep een antwoord zijn, maar voor een gedeelte kan telewerk wel perspectief bieden voor de toekomst.

De voordelen van telewerk zijn onder meer dat het werk thuis kan worden

verricht. Dit is een zeer belangrijk gegeven, omdat de toegankelijkheid voor bijvoorbeeld rolstoelers in het maat-

schappelijk verkeer nog verre van optimaal is. Denk maar aan de toegankelijkheid van openbare gebouwen alsook het

openbaar vervoer. Het voordeel van thuiswerken is dat de huiselijke omgeving veelal is aangepast aan de lichamelijke be-

perkingen.

<J.S. Karreman>.

Sint Nicolaashoeve

Alvorens een beschrijving te geven van de boerderij die verfraaid is met de beeltenis van Sint-Nicolaas, wordt even teruggeblikt naar eerdere afleveringen uit deze rubriek, en de daaraan verbonden wetenswaardigheden en toezeggingen. Ten eerste natuurlijk de prijsvraag van de vorige keer. De onthulling, wat een **gul sinterklaasschijfje** is, leest u elders in het blad. Over de Amsterdamse Sint-Nicolaaskerk, die de rij in deze rubriek heeft geopend (Binder 3, 1994) bereikte ons een speciaal bericht! Op woensdag 24

april is een persmanifestatie gehouden onder de titel "Red (de) Sint Nicolaas", hetgeen een actie is van de Stichting Restauratie Sint Nicolaaskerk. Pastor Zuidgeest spreekt van een serieuze ingreep: "Als we nog langer wachten, is het gedaan met het gebouw". Behalve burgemeester Schelto Patijn himself, was hier ook een centrale rol weggelegd voor de architect Frans Boogers, jawel...de voorzitter van het Plaatselijk Bestuur van het Sint-Nicolaas Lyceum! De SNeL-Binder houdt u op de hoogte van deze actie (telefoon: 020-4214657,

postgiro, t.b.v. eventuele giften 4631088). Verder: enkele onderwerpjes worden opgeschort, te weten een nadere beschrijving van de Nicolaasmolen in Denekamp, een Nicolaaspoststempel uit Oostenrijk en een veel completere beschrijving van het klaasjagen op Ameland.

SINT-NICOLAAS-

HOEVE IN NIEUWVEEN

Nieuwveen? Waar vinden we dat? Het is inderdaad geen wereldstad, waar deze prachtige boerderij (zie foto's) zich bevindt. Laten we het poldergebied hier maar omschrijven als "ergens achter Mijdrecht". Dankzij Hans van der Wereld, een regionale amateurhistoricus, kan in een boekje van 90 pagina's, de volledige geschiedenis 'van een maatschappij van weldadigheid' worden nagelezen. Want behalve aan een boerderij is de naam van de Nicolaashoeve evenzeer verbonden aan een Stichting met een liefdadig doel. En als naamgever is de heilige ook gelieerd aan een parochie, een school, een voetbalvereniging, een paadje (!), kortom aan half Nieuwveen.

De geschiedenis gaat terug naar halverwege de vorige eeuw. Een gedenkwaardige datum is 3 januari 1863. In het op deze dag opgestelde testament van weduwnaar Jan Nederstadt, bewoner van de Sint-Nicolaashoeve, wordt vastgelegd dat de hoeve een hoger doel moet gaan dienen. Bij het overlijden van de bewoner wordt de hoeve geacht te gaan functioneren

Gezicht op de Nicolaashoeve in Nieuwveen

als 'een liefdadig gesticht onder den naam van Sint-Nicolaashoeve, tot het verplegen van oude of gebrekkige boerenarbeiders of boerenknechts wonende onder Nieuwveen'. We lezen hieruit dat de hoeve blijkbaar al bestond; dat klopt, hij is gebouwd in 1858. En Jan Nederstadt overleed twee jaar na het tekenen van het testament, op 4 januari 1865.

Voortvarend werd de inwilliging van de testamentsvoorwaarden ter hand genomen. Uit de fondsen en goederen van wijlen Jan Nederstadt kwamen veel middelen beschikbaar en in 1866 werden de Statuten van het Gesticht Sint Nicolaas Hoeve bekrachtigd. Artikel 1 maakt duidelijk, waar het om te doen was:

De stichting heeft ten doel om behoeftige of gebrekkige oude boerenarbeiders of boerenknechts, wonende onder Nieuwveen, ongetrouwd of weduwnaar zijnde, optenemen, te voeden en van al het noodige te voorzien, ook ingeval van ziekte; alsmede om bij overlijden hen te begraven volgens de leer en de gebruiken der Roomsche Katholieke Kerk en eene uitvaart voor de rust van hunne zielen te doen vieren in de parochiekerk. Regenten werden aangesteld om de belangen van de stichting te behartigen en om het reilen en zeilen in de vertrekken en bezittingen van de Hoeve te bewaken. Want we praten niet over een boerderij alleen: behalve de kapitaalhoeve nog een zomerhuis, schuren, vier hooibergen, verdere getimmerten, erf en tuin alsmede diverse percelen bouwland en dijkgrond.

Het is onmogelijk, om in een paar pennestroken de meer dan 100-jarige geschiedenis van het nu als 'Stichting' opererende gesticht te schetsen. Terwijl de oorspronkelijke functie die van een zuiver sociale instelling was, hebben in de loop der tijd

Nicolaaspad. Dit pad, de directe verbinding van de kerk aan de Dorpsstraat naar de Hoeve op de Hogedijk, werd door de Regenten ten onrechte als eigendom van de stichting beschouwd. Veelvuldig gepuzzel in kadaasterstukken bracht aan het licht,

tisch geheel overbodig geworden. De regenten waren de overtuiging toegedaan, dat zij volkomen in de geest van Jan Nederstadt zouden handelen met de volgende statutenwijziging: "Het doel van de Stichting is het bevorderen van het rooms-katholieke algemeen maatschappelijk werk, de behartiging van sociale en culturele belangen, een en ander in de ruimste zin van het woord, in de parochie van de H. Nicolaas te Nieuwveen".

Het eerder genoemde boekje lijdt nogal aan een sterk archief-technische inslag. Slechts enkele wederwaardigheden springen eruit, zoals de aanleg van de spoorbaan over de landerijen van de Stichting (het station in Nieuwveen staat er nog steeds, al is de lijn Uithoorn-Alphen al sinds menschenheugenis weg) en zoals de bizarre tekst op een in 1980 gevonden plankje met de in potlood geschreven tekst: "1897. J.P. Los. Ik wou dat zij allegaer verrekten. Get. Jacob Zuidam, die wou het ook". Deze twee personen bleken goed te achterhalen.

De foto's zijn dit voorjaar genomen. De ware Nicolaasfreak kan dus ook anno 1996 de prachtige boerderij aanschouwen.

Cees Smit

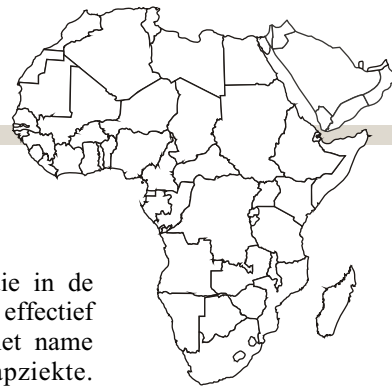
Het Nicolaasbeeld aan de voorgevel

andere instanties deze zorgtaak overgenomen, en kan de Stichting thans als promotor van het Nieuwveense verenigingsleven fungeren. Tevens kunnen kerkelijke instanties nog immer een beroep doen op de diensten van de Stichting.

Om die geschiedenis nu niet helemaal in één reuzesprong af te doen, pikken we er twee wapenfeiten uit. Ten eerste de verwickelingen omtrent de aankoop van het Sint-

dat er enkele delen aan particulieren toebehoorden. In juni 1911 werd voor 150 gulden in ieder geval een aaneengesloten, doorlopend deel van het Pad verworven.

Het tweede wapenfeit houdt direct verband met de invoering van de Algemene Bijstandswet op 1 januari 1965. Door de invoering van de Algemene Bijstandswet zijn de toenmalige doelstellingen van de Sint-Nicolaas Stichting prak-

Myrakelleden in het buitenland

Als vereniging zouden we de adressenlijst kunnen navlooiën op leden in het buitenland. Want die hebben we. En we zijn ook van plan om af en toe wat van ze te laten horen. Of - als het zo uitkomt - van andere ex-leerlingen. We hebben bijvoorbeeld twee jaar terug de wederwaardigheden van onze Renske Postema (basketbalster in Mississippi, bijgenaamd *Trout*) belicht. Voor het volgende verhaal hoefde de redactie geen moeite te doen. Want Myrakel-lid "*Dr. Jonker, I Presume*" (Athe-neum B, 1971-1977) werd in Afrika tegen het lijf gelopen.

In de *Intermediair* van 22 maart 1996 kunnen we dankzij Micha Kat en Annemarie Sour lezen, wat **Stephan Jonker** - onze meest trouwe lezers kennen hem nog van het proefschrift 9-Arylacridinium Ions - zoal uitspookt in het Oostafrikaanse land Tanzania. Jonker wordt betaald door de UDSM met geld dat DGIS ter beschikking stelt aan het MHO-project

dat wordt uitgevoerd door de Nuffic. Eh, lezer, bent u er nog ...? Als we de afkortingen voluit gaan schrijven, loopt u zeker weg. Daarom naar wat leukere info. Stephan is organisch chemicus en is als projectmedewerker aan de Universiteit van Dar-es-Salaam bezig met een zeer intrigerende vraagstelling: "welke medisch interessante stoffen zijn te ontdekken in tropische planten?". Om antwoord te krijgen op deze vraag gaat hij regelmatig op 'rooftocht' door het Pugu-woud vlakbij Dar-es-Salaam. Met hulp van een Tanzaniaanse botanicus die de planten kent en weet waarvoor ze door lokale medicijnmannen worden gebruikt, zoekt hij kansrijke soorten uit. In het laboratorium worden uit deze planten chemische stoffen geïsoleerd die actief zouden kunnen zijn tegen het HIV-virus, slaapziekte en malaria.

Het onderzoek heeft nog geen direct bruikbare geneesmiddelen opgeleverd, maar wel al een

aantal stoffen die in de reageerbuis zeer effectief blijken tegen met name malaria en slaapziekte. Volgens Stephan is het isoleren van de stoffen geen probleem, maar ontbreekt grotendeels wel de uitrusting om de werking tegen virussen en parasieten te testen. Toezending van de preparaten naar instituten in Europa of de VS is te duur. En bij toezending aan de farmaceutische industrie is voorzichtigheid geboden. Ze gaan graag aan de haal met interessante resultaten. Stephan heeft zich, na vier jaar verblijf in het land, al aardig een Tanzaniaanse manier van leven aangemeten. Hij zegt het als volgt: "Toen ik de universiteit binnestapte met mijn dikke salaris, grote huis en mooie auto, werd me duidelijk het gevoel gegeven dat ik me moest waarmaken. Ik werd aan niemand voor-gesteld en ook kennisma-kingsborrels of bezoeken bij mensen thuis zijn hier niet gebruikelijk. Dat resulteerde in veel pijnlijke situaties,

want in het begin lijkt iedereen hier sprekend op elkaar. Daarnaast kostte het heel wat tijd om door te krijgen hoe het hier werkt en wat voor toon je moet aanslaan om iets gedaan te krijgen". Pas toen duidelijk werd dat de organisatorische ingrepen van Stephan tot snelle resultaten leidden, brak het ijs. Inmiddels is hij zozeer vergroeid met de ontspannen Afrikaanse levenswijze, dat hij serieuze afkickverschijnselen vreest als hij terug naar Nederland moet.

Stephan, tegen de tijd dat deze Binder jou bereikt, zullen in het onderzoek wellicht vorderingen zijn geboekt. We hopen er in de toekomst van te horen. Groeten van een vakgenoot en oude bekende!

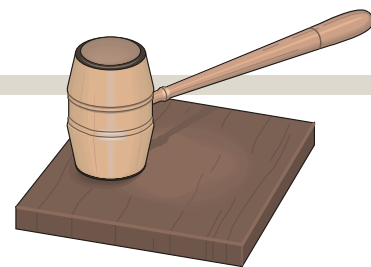
Introductie bestuursleden Myrakel

Bestuurslid **Leo Jenne-skens** introduceert zichzelf via zijn curriculum vitae. Onze Utrechtse Professor, woonachtig te Soest, behaalde zijn Athe-

neum-B diploma op 21 juni 1974 op het SNL. Hij bezocht vervolgens de Scheikunde-faculteit aan de Vrije Universiteit en wist niet goed te kiezen

tussen Biochemie (hoofdvak) en Organische Chemie (uitgebreid bijvak). Prof.Dr. F. Bickelhaupt wist hem te winnen voor

laatstgenoemde richting: Leo kon bij hem promoveren, hetgeen gereali-

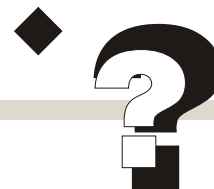
seerd werd op 6 februari 1986. Zijn proefschrift "*Small Cyclophanes; Aromaticity under Strain*" werd bovendien bekroond met de H.J. Backer Prijs. Na een zesjarige werkkring in Arnhem bij AKZO kwam in 1991 de benoeming tot hoogleraar

Fysisch-Organische Chemie aan de Universiteit Utrecht tot stand. Zijn visie op het vakgebied heeft hij neergelegd in "*Op weg naar Volwassenheid*" (eerder besproken in de SNeL-Binder).

Het enige vrouwelijke

bestuurslid van Myrakil, **Marjolijn van der Veen** (Gymnasium B, 1983), is afgestudeerd in de Germanistiek. Sindsdien is zij werkzaam in Hypotheekland. Heeft sinds enkele maanden zelf een hypotheek, dus "hypotheekt" nu uit eigen

ervaring in Mijdrecht. Is *beruflich* op zoek naar een nieuwe uitdaging, wellicht meer op het didactische vlak... Wil in ieder geval als bestuurslid betrokken zijn bij het 50-jarig bestaan van het SNL!

Oplossing prijsvraag:

"Wat is een aul sinterklaasschiifje?"

Tja, dat was niet makkelijk. Een gul sinterklaasschiifje is geen Compact Disc, noch een muntje of een snoepje. Wat dan wel? Een *Thelebolus stercorarius*!! Na vandaag zal iedere Myrakel voor zijn leven weten, wat er achter dit schijfje schuilgaat.

De aanleiding om de vraag überhaupt te kunnen bedenken, lag in een krante-artikel van januari jongstleden. Dit artikel kondigde het "Overzicht van paddestoelen in Nederland" aan. Een standaardwerk van bijna 900 pagina's. Over 3488 soorten! Er moesten 2200 nieuwe Nederlandse namen bedacht worden. Want de uitgever van het boek, de Nederlandse Mycologische Vereniging, vond het belangrijk dat er voor alle inheemse soorten een Nederlandse naam kwam en er waren er pas 1200. Daarvoor werd een speciale commissie ingesteld die de voorstellen van de 24 deelnemende auteurs heeft beoordeeld. Dat resulteerde in namen als toverchampignon, wissewasje, bosnetje, witte waaszam, gul sinterklaasschiifje en hangende zwameter, aldus de krant. Aha, natuurlijk werd uw SNeL-Binder redacteur geactiveerd door dit rijtje paddestoelnamen. Briefje naar de Wijsterse dependance van de Landbouwuniversiteit en wat vernemen wij via hun medewerker B. de Vries? "Met de komst van vele nieuwe Nederlandse paddestoelnamen kwamen uit diverse geleidingen van onze samenleving reacties binnen. Uw reactie vanuit de Sint Nicolaas-hoek is nieuw voor ons. De reden dat de heer Arnolds bij de naamgeving koos voor de associatie met

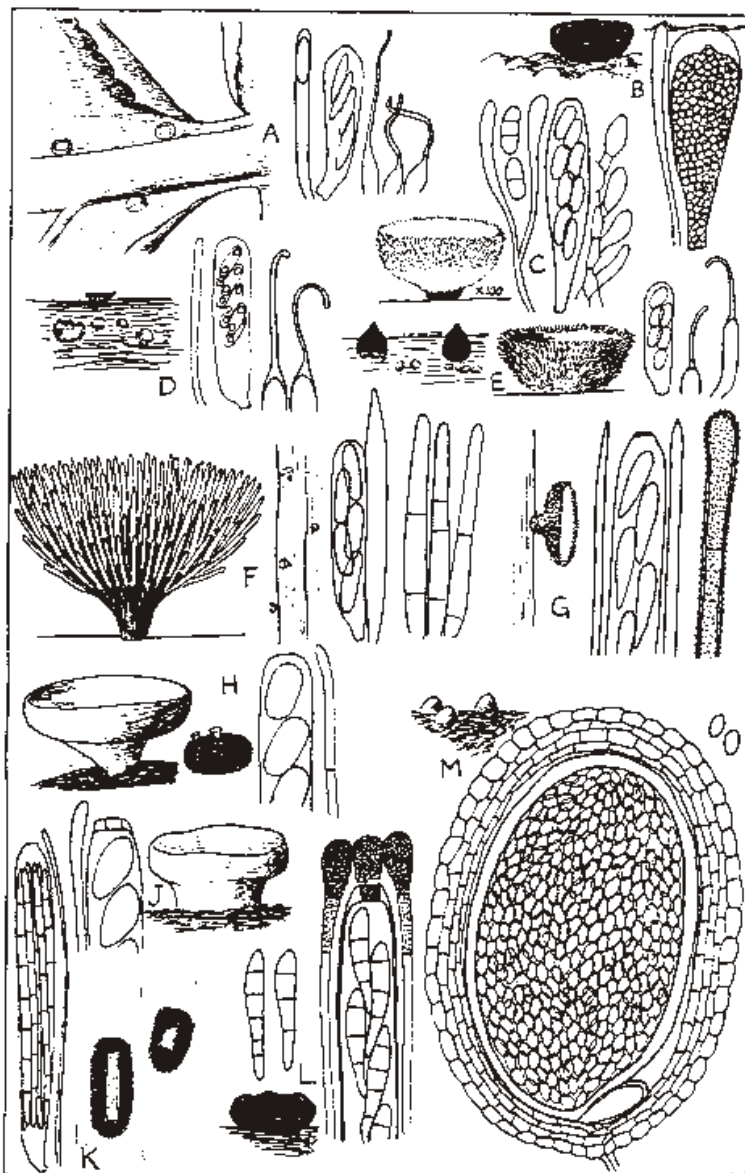

Fig. 29. A. *Hyaloscypha flavola*. B. *Retinocyclus abietis*. C. *Clavella piceae* var. *loricinum*. D. *Unguicula roberti*. E. *U. hamulata*. F. *Psilachnum asemum*. G. *Dasyscyphus clavisporus*. H. *Fimaria thelebolus*. I. *Phaeohelotium lilacinum*. K. *Naemacyclus caulium*. L. *Patellariopsis clavisporea*. M. *Thelebolus stercorarius*.

Sinterklaas was de gelijkenis van de sporenzakjes (Asci) met een goed gevulde zak van Sinterklaas. Bij het Armoedig sinterklaasschijfje is de zak slechts schaars gevuld". Zozo, er zijn dus meer sinterklaasschijfjes? Jawel, het "Overzicht" vermeldt vele Theleboli, de naamgeving strekt zich uit van een Gewoon tot een Bleek, een Oker en een Nietig sinterklaasschijfje. De verspreiding van de prijsvraag-paddestoel, de Thelebolus stercoreus, is

gering. Het uiterst zeldzame organisme is volgens de NMV alleen in Ruinen en Zuid-Beveland aangetroffen. Afbeelding M (zie tekening) toont de rijke inhoud van de Ascus

Voor de echte liefhebbers onder ons citeren we de mycoloog Dennis in het blad 'British Acomycetes':

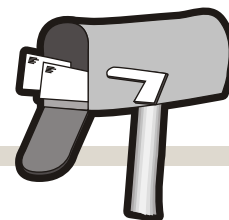
Thelebolus stercoreus

Apothecia yellowish-brown, ovoid, less than 1/2 mm. broad, smooth, partially embedded in the

substrate. Ascus very large, elliptical, up to 230 x 140 microns, wall 5-10 microns thick below the annular zone, containing about 1000 spores which are elliptical, 5-7 x 3-4 microns. On dung of all kinds, throughout the year.

En dan nu het probleem voor de redactie: enkele poststukken uit de Postbus (7903) zijn bij het doorzenden naar het privé-adres van de redacteur zoekgeraakt. Voorzover in de herinnering is

blijven hangen, was daar één inzending voor de prijsvraag bij. Goed of fout, we weten het niet. Andere belangrijke copy? We hopen dat het geen cruciale documenten betreft. Sorry, beste briefschrijvers, laat u niet ontmoedigen. Getuige de rubriek "In de Postbus" is niet alles verloren gegaan.

In de Postbus

Paul Kreetz (Gymnasium A, 1968) is een trouw leverancier van copy. Niet alleen is hij vaardig als dichter, ook zijn proza is uniek. Hij stuurde Myrakesel twee bijdragen, waarvan er één is uitverkoren.

De voorzitter van Myra vroeg mij wat meer te vertellen van mijn leven als ex-leerling van het Nicolaas. Hij interesseerde zich voor mijn contacten met John F. Kennedy en andere grootheden der aarde. Naast mijn prietpraat artikel van de vorige keer heeft zich meer afgespeeld in mijn leven van stuntwerk tot tragedie a la Euripides en Sophokles. Fatale vrouwen als Helena en Medea kruisden mijn pad. Wat te zeggen van mijn liefde voor Maria Callas en Chris Evert? De gewone annalen vermelden deze avonturen niet. Een naam bedenken voor een

reü-nievereniging is een peuleschil, vergeleken met een maanwandeling plus uitspraken als ik denk dat it happen en later geloven ze niet, dat ik er geweest ben. Voor

Jacky raap ik een maansteen op en ik heb Jack aangespoord het programma door te zetten. Zijn winger wijst naar boven en met al zijn retoriek en overtuigings-

kracht kondigt hij zijn plannen aan. Ich bin ein Berliner is het voorwoord van de val van de muur onder Gorby. Wubbo Ockels blijft bij de bewering, dat hij de enige

Hollander was in de ruimte. Vol trots toont hij de ruimtelijn, waaraan ik gehangen heb en bijna waarmee ik het heelal instortte. Mijn ervaringen bestaan uit sprookje en horrorverhaal tegelijk. Er waren geen Good vibrations (Beach Boys), toen mijn vriendin Christel McAuliff verongelukte met de Challenger. Ik ga op de vuist met Muhammed ali en mijn Amerikaanse vriendin roept OH Cassius No! Sportervaringen genoeg in mijn leven, de ontmoeting met Rik Smits van de Pacers, als ik met een tennisracket door de eenzaamheid reis en uiteindelijk een praatje maak met Michael Jackson op het Witte Huis. Bij Martina Navratilova houd ik het niet uit, maar ook niet bij Vanity van Vanity Six and the sex shooter. Ook tegen Ronald Reagan vertel ik, dat ik het echt ben geweest: astronaut, kosmonaut en aeronaut. Ik ben getrouwd op betrouwbaarheid en heb geoeftend in de Stille Oceaan, kwam Yuri Gagarin en Gary Powers en passant tegen. En

schaken deed ik ook als secondant van Fischer met Petrosian en Taimanov. Booby raakte overspannen, toen ik een vluggerijte van hem won. Zijn psychiater heete Robert fine. Mooie ontmoetingen had ik in mijn leven met Bob Dylan, Diana Ross, de Osmond Brothers (crazy horses everywhere and in New York and elsewhere, zong ik mee). Bij Earth, Wind and Fire was ik in September. Ik babbelde met Eric Clapton, bad met David Bowie, speelde mee met Jimi Hendrix Experience (Hey Joe sloeg op mijn partij met Joe Frazier). Mijn ruimtereis in 1968 (Bormann, Lovell, Anders) ging niet door. Ik speelde tegen Tim en Tom Gullikson. Ik maakte deel uit van een dubbel met McEnroe, als Masters met Case en was bevriend met Flach (van Seguso en Flach die van Noah en Forget wonnen. Ik voerde stunts uit in films als The Sky Riders, In het holst van de Nacht, Ben Hur Lawrence of Arabia. En dat voor iemand die een zes voor l.o. had en een

keer het hoogspringen Engels beheerste ik al op mijn dertiende. Het was niet genoeg om Jack tegen zijn naderende ondergang te redden in Dallas. Ik hielp Nixon in Vietnam, onderhandelingen met de Vietcong, inspireerde Billy Joel tot Good-bye Saigon. Ik speelde voetbal met New York Cosmos tegen het Santos van Pele (met Cruiff, Neeskens, van Rongen). Op Flushing Meadows won ik van Noah. Hij bliesseerde zich in de tweede set. Ik droeg hem de baan af. De Masters speelde ik tegen Gomez en Wilander. Ze waren wel te sterk voor me, maar Ronald Reagan vond het wel leuk, voor wie ik een klusje klaarde in Iran. Praten met de Ayotollah. De fatwah, door mij uitgesproken over Salman Rushdie, was een klein foutje van mij. Wist ik veel, wat de fatwah was? Religieuze leiders laten zich nu eenmaal niet dollen. Ook de Paus niet. Even ben ik assistent van Perez de Cuellar geweest en praatte met Saddam Hoessein, Pinochet, Mu-

barak, Khadafi, Bokassa, Idi Amin, Breznev. Van de laatste mocht ik schaken en ik won zowaar van Kasparov (Anikaev) waardoor Geller kampioen van Rusland werd in 1979. Gary is er nog steeds niet blij mee. Mat over het hoofd gezien! Neen. Ik heb meer meegeemaakt dan jullie denken. Door iedereen gefeteerd en gemarteld. Motorraces, autoraces, voetballen, tennis. Niemand gelooft, dat ik een prof-toernooi in Rotterdam gewonnen heb, in het Nederlandse elftal gespeeld heb met Dennis Bergkamp, Gullit en Kieft. Hiele liet de bal niet door zijn benen glippen, toen ik met hem meespeelde tegen Finland. Berlusconi kent me ook niet meer. Goal voor Milan uit een pass van Gullit. Even een volleybalwedstrijd bezoeken samen met Marco. Uiteindelijk schrijf en dicht ik haiku en korte verhalen

Uitgave

SNL-binder is een kwartaaluitgave van de oud-leerlingen vereniging van het SNL: 'Myrakel'

Voorzitter

G. Lammers

Secretaris

L. Jenneskens

Penningmeester

T. Paffen

Readactie

C. Smit
M. vd Veecken

Layout

K. van Langen

Corr. adres

Myrakel
Postbus 7903
1008 AC
Amsterdam

De Postbus heeft meer post ontvangen. Wat hebben we hier? Een envelop van het Ministe-

rie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport. Hoe zouden die ons kennen?? De inhoud is opmerkelijk: Twee posters, één van een sigaret + condoom, met het opschrift "Veilig Roken bestaat niet" en één van een rookpluim in de vorm van een doodskop met "Roken. Dood- & doodzonde." Van Stivoro, de Stichting Volksgezondheid en Roken. Interesse in de poster(s)? Gratis verkrijgbaar voor de eerste gegadigde. De vereniging is opeens in trek bij medici. Bij

zowel **Jacques Kerker** (HBS B, 1970) als bij **Ernst Raaymakers** (Gymnasium B, 1957) zijn wat kriebels aan het opspelen vanwege het naderen van SNL-50 jaar. Zij willen graag lid zijn van Myrakel, wanneer het zover is. Jacques is werkzaam als cardioloog in Rotterdam en doet reeds een suggestie voor de reünie: een bridge- of een golftoernooi. Saillant detail in zijn brief is de mededeling dat hij in het kader van de oecumene al weer 20 jaar

getrouwd is met een oud-leerlinge van de M.M.S., ondanks de streng gescheiden pauzes van destijds {Redactie: "Pater Lauwers, zou dit net tijdens uw poging om de pauzetijden gelijk te trekken zijn gebeurd?"}. Ernst is orthopaedisch chirurg en woont in Amsterdam. Hij denkt ten onrechte, dat er sinds het 40-jarig jubileum een grote stilte is ingetreden. Tijd om hem dit blad eens toe te sturen.